

[Askjær Jørgensen]

forudsætninger end dem, der nu er realiteten, virker den tilfredsstillende i disse krisetider? Virker den efter princippet hjælp til selvhjælp?

Det er særforrådsområdet. Det blev jo udlagt til amterne, idet et flertal i folketinget fandt dette rigtigt. Vi vil nu gerne have at vide, om udlægningen er blevet en succes. Er situationen blevet bedre på særforrådsområdet? Har man sparet penge ved at udlægge den? Eller er man i den situation, at man absolut ikke har opnået forbedringer, men blot har fået en dyrere ordning?

Socialindkomstlovgivningen er nok det, vi er mest foruroliget over. Virker den efter hensigten? Når man er medlem af folketingets socialudvalg, bliver man overdænget med henvendelser fra befolkningen, henvendelser, der går på de utrolig mange uretfærdigheder, der er som følge af socialindkomstlovgivningen. Det drejer sig bl.a. om borgere, der har prøvet på at drive selvstændig erhvervsvirksomhed, og som er blevet påduttet nogle fiktive værdiansættelser af fast ejendom i forbindelse med erhvervsvirksomhed, hvilket bevirker, at de får en helt urealistisk høj socialindkomst og derfor groft bliver underkendt vedrørende sociale ydelser.

Endelig vil jeg nævne et område, som nok ikke vedrører de mange tusinde direkte, men som vi alligevel finder væsentligt. Det drejer sig om ofrene for vold i vort samfund. Vi ser, at vort samfund forråes mere og mere; så vold hører til dagens orden. Uskyldige og sagesløse borgere, der færdes i tog om natten, på gaden eller hvor som helst, bliver slået ned. I nogle tilfælde er det ikke engang berigelses- og sædelighedsforbrydelser, der er årsagen til vold, men blot dette, at narko eller spiritus har gjort mennesker til sadister og voldsmænd. Mener socialministeren, at voldsofrene bliver hjulpet nok i det danske samfund? Det mener vi ikke i fremskridtspartiet.

Vi kan vel ikke debattere det socialpolitiske område, uden at vi må erkende, at det er ti fold vanskeligere at opretholde et socialt sikkerhedsnet, når der er 100.000 arbejdsløse, end når der er fuld beskæftigelse i vort samfund. Krybben er tom, den er meget tom. Derfor er det nødvendigt, at vi diskuterer, hvordan vi bedst kan fordele de sparsomme muligheder, der er. Det håber vi vi kan få en saglig debat om i eftermiddag.

Besvarelse

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Ja, nu får jeg sandelig lejlighed til at sige tak én gang til. Tak for den velkomst, som her blev rettet til mig.

I den forespørgsel, som hr. Askjær Jørgensen anmeldte den 10. marts 1982, påstås det, at der hersker en kaotisk situation på det sociale område, og der rejses det spørgsmål, hvilke initiativer jeg vil tage i den anledning.

I den mundtlige uddybning her i dag stiller hr. Askjær Jørgensen nogle mere konkrete spørgsmål, og det synes at fremgå af dem, at det især er konsekvenserne på det sociale område af den pressede økonomiske situation og den deraf følgende arbejdsløshed, som hr. Askjær Jørgensen har i tankerne.

I det håb, at forespørgslen virkelig er fremsat i en positiv ånd, skal jeg kort opridse nogle hovedlinjer vedrørende situationen på det sociale område og regeringens politik.

Jeg må for det første naturligvis helt afvise påstanden om, at der skulle være en kaotisk situation på det sociale område. I virkeligheden underbygges sådan en påstand heller ikke af hr. Askjær Jørgensens indlæg her. Det er på den anden side ikke ensbetydende med, at jeg mener, at vores sociale system er fuldkomment. Det ligger jo sådan, at de sociale behov i de senere år er steget ganske væsentligt, bl.a. som følge af den pressede økonomiske situation og den arbejdsløshed, der er fulgt deraf, men også som følge af udviklingen i samfundet i øvrigt, herunder ikke mindst befolkningsudviklingen.

Vi er nu i en situation, hvor vi inden for begrænsede økonomiske rammer – her er vi helt enige – og under stadig ændrede vilkår i øvrigt skal løse stadig flere sociale problemer. Det kan ikke undgå at give anledning til knirken hist og her i systemet, også selv om vi har et af verdens bedste sociale systemer.

Over for dette har regeringen taget udfordringen op med en politik, der både søger at forebygge, at der opstår sociale problemer, og at tilpasse de sociale tilbud til den nye situation, der foreligger.

Som noget af det vigtigste og som noget helt fundamentalt i relation til forebyggelsen af alvorlige sociale vanskeligheder er regeringen fremkommet med en række initiativer til at forbedre beskæftigelsessituationen. Speci-